

ע"פ 5685/22 - יהודה לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5685/22

לפני:

כבוד השופטת ע' ברון

המערער:

יהודה לוי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
(כב' השופט בני שגיא) מיום 25.8.2022 ב-ת"פ
53097-02-19 בעניין עיכוב ביצוע גזר הדין

תאריך הישיבה:

ח' באלול התשפ"ב (4.9.2022)

בשם המערער:

עו"ד הדר ישראלי; עו"ד אופיר המר
עו"ד אופיר ביתן

בשם המשיבה:

החלטה

גזר הדין בתיק זה ניתן ביום 10.6.2021 ובו נדון המערער ל-14 חודשי מאסר בפועל. מאז שניתן גזר הדין עוכב ביצועו לבקשת המערער פעם ועוד פעם בשל מצבה הבריאותי של רעייתו שהולך ומתדרדר, ולאחרונה עוכב הביצוע עד ליום 29.9.2022. בקובעו, נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המערער באופן חלקי, ומכאן הערעור שלפניי. המערער מבקש כי עיכוב הביצוע יינתן עד ליום 30.11.2022. זאת על רקע בקשת חנינה שהגיש לבית הנשיא בהינתן המצב של רעייתו, ומפאת צנעת הפרט לא אפרט. בקשת החנינה הוגשה בחודש מאי 2022 ולדברי באת-כוח המערער נמסר לה מפי גורמים מוסמכים בבית הנשיא כי ההחלטה בבקשה תינתן עד סוף חודש נובמבר. הערעור נתמך בעמדת ד"ר גילי תמיר המטפלת באשת המערער, כפי שקיבלה ביטוי בשורה של מסמכים, ולאחרונה במכתב מיום 27.8.2022; לדבריה אין אפשרות ליתן מענה למצבה האקוטי הנטען של אשת המערער כל עוד אין החלטה בבקשת החנינה.

אינני נוקטת עמדה כמובן, ואולם אין ערובה לכך שבקשת החנינה תיענה בחיוב. ואם אמנם כך, לכאורה יש כשל לוגי בטיעון של המערער לפיו כל עוד אין החלטה של נשיא המדינה בבקשת החנינה, אין יכולת ליתן מענה טיפולי למצב

שבו נתונה אשת המערער; והתשובה לכשל הלוגי כביכול היא, שמצב של חוסר ודאות לא פעם קשה יותר להתמודדות מאשר מצב של ודאות; זאת גם אם המצב הוודאי קשה הוא.

דומני כי משנדחה מועד ריצוי המאסר זמן ממושך כל כך במקרה חריג זה, "תוספת הדחייה" עד לסוף נובמבר 2022 איננה כה משמעותית כאשר מנגד ניצב מצבה הנטען של רעיית המערער.

בנסיבות אלה ולנוכח הערות בית המשפט באת-כוח המשיבה הותירה את ההכרעה בבקשה לשיקול דעת בית המשפט. אני נעתרת אפוא לבקשה ומקבלת את הערעור, כך שעיקוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המערער יהיה עד ליום 30.11.2022.

ניתנה היום, ח' באלול התשפ"ב (4.9.2022).

ש ו פ ט ת
